

NGHỀ NUÔI GÀ GIA CÔNG TẠI HOA KỲ

Người Mỹ gốc Việt nuôi gà gia công: chồng gà, vợ nail, tiền vào như nước!

Lời giới thiệu: Lượng thịt gà lớn lao của nước Mỹ cung cấp cho thị trường nội địa cũng như xuất cảng ra thị trường thế giới là nhờ sự đóng góp của những trại **Nuôi Gà Gia Công** ở khắp những vùng nặng về nông nghiệp, như tiểu bang Georgia, Texas, Maryland chẳng hạn. Trong thời buổi mà giá lương thực tăng cao trên toàn thế giới, các nhà kinh tế đang cố vũ cho chuyện quay trở lại với nghề nông, một số khá đông người Mỹ gốc Việt tại tiểu bang Georgia đã tham gia vào hoạt động kinh tế này từ 5, 7 có khi đến 10 năm rồi. Câu Chuyện nước Mỹ hôm nay mời quý vị nghe một số các chủ nông trại gốc Việt tại tiểu bang Georgia trò chuyện về sinh hoạt và lợi nhuận trong ngành nuôi gà gia công tại Hoa Kỳ và nhận xét của một mục sư gốc Việt tại địa phận Tifton, tiểu bang Georgia.

Lan Phương.

Người Việt ở Mỹ vẫn được biết đến nhiều với nghề làm móng tay nhưng một ngành nghề khác, đem lại nhiều lợi tức hơn, tự do hơn nhưng lại ít nghe nói đến là nghề *Nuôi Gà Gia Công* cho các công ty nổi tiếng cung cấp thịt gà và trứng gà cho thị trường như Tyson, Sanderson của Hoa Kỳ, mặc dù ở tiểu bang Georgia rất đông người Việt tham gia vào nghề này.

Muốn bước vào nghề này trong thời buổi hiện nay, trước hết phải có một số vốn khá để trả một phần cho chuồng và trại nuôi gà, trước khi được ngân hàng xét đơn xin vay số tiền còn lại.

Ông Cao Văn Nam, đến Mỹ năm 1990, sinh sống bằng nghề làm móng tay và từng là chủ tiệm nail tại miền đông bắc Hoa kỳ, sau đổi nghề, nuôi gà gia công cho công ty Tyson, một công ty tầm cỡ quốc tế của Hoa Kỳ, từ 6 năm nay. Ông có 2 trại nuôi gà thịt**, mỗi trại gồm 8 chuồng, ở Rupert tiểu bang Georgia.

Ông cho biết về công việc kinh doanh của ông: *“Hãng bỏ gà con cho mình, bỏ thức ăn cho mình, mình chỉ nuôi gà thôi, chuồng trại của mình, mình săn sóc con gà, tiền điện tiền gas mình chịu, sau 47 hay 50 ngày họ tới họ bắt, rồi họ trả tiền cho mình, từ 4.9 tới 5 cents một pound (gần nửa kilogram) tùy phẩm chất của trại gà của mình.”*

Công trình nuôi mỗi lứa gà mất khoảng 47 đến 50 ngày, hãng giao cho ông khoảng trên dưới 200,000* con gà con cho mỗi trại, tính gộp cả 2 trại trung bình ông nuôi khoảng 400,000 con, và mỗi năm ông nuôi 6 lứa như vậy. Sau khi gà đã lớn, hãng đến lấy đi, chủ trại phải dọn dẹp chuồng nuôi gà cho sạch sẽ, tẩy uế vi trùng, bỏ thức ăn vào chuồng, các chuồng gà phải được trang bị lò sưởi ấm cho mùa đông, và máy điều hòa không khí nếu mùa hè trời nóng. Khi hội đủ các điều kiện vừa kể, thì công ty Tyson sẽ giao lứa gà con mới cho nông trại.

Ông Nam cho biết, lúc đầu công ty Tyson chỉ dẫn cách thức, và có một danh sách số điện thoại các nhân viên của hãng để trong trường hợp gặp khó khăn hay trục trặc, ông có thể liên lạc để được giúp giải quyết.

Việc nuôi gà đều do hệ thống tự động điều khiển, từ việc cho gà ăn đến công việc điều hòa nhiệt độ trong chuồng trại. Tuy nhiên ngành nào cũng có những khó khăn, chẳng hạn như máy móc, điện lực không phải lúc nào cũng suông sẻ, có khi mưa bão lớn, sét đánh làm mất điện, trong trường hợp đó thì máy phát điện phòng hờ phải làm việc, nhưng nếu nó không chạy thì phải có người sửa chữa, mà nhờ sửa không kịp thì gà có thể bị chết.

Trong trường hợp gà bị chết nhiều thì thiệt hại do chủ trại chịu hay công ty Tyson chịu? Ông Nam cho biết nếu có mua bảo hiểm thì hãng bảo hiểm sẽ đền cho chủ nhân. Ông giải thích sau mỗi lứa gà giao cho công ty, trừ chi phí trả tiền vay ngân hàng, tiền thuế, tiền điện, gas [hoi đốt], và tiền trả công nhân, ông thu về từ 10 đến 15 ngàn Mỹ kim cho mỗi trại, tính ra 2 trại khoảng \$20,000.00 đến \$30,000.00USD (Mỹ kim)*.

Một người khác, ông Trần Xuân Lý, đến Mỹ năm 1995, làm thợ hàn trong mấy năm, mua được căn nhà nhỏ để ở, sau quay sang nghề nuôi gà đẻ trứng để ấp, hợp đồng với hãng IPB (International Poultry Breeder). Trại gà của ông ở thành phố Moultrie, tiểu bang Georgia, rộng trên 121 ngàn mét vuông, gồm 4 chuồng, mỗi chuồng có 10,500 con gà mái và 1,000 con gà trống. Ông cho biết tất cả hệ thống cho gà ăn uống, điều chỉnh nhiệt độ trong chuồng, hệ thống quạt để thông hơi và hút mùi hôi đều hoàn toàn tự động. Gà đẻ để trứng và thức ăn cho gà được công ty cung cấp. Một năm nuôi một lứa trong vòng 10 tháng. Gà đẻ trứng là loại gà đã lớn nên ít khi chết. Tính trung bình từ lúc gà đẻ rộ bù cho những lúc gà đã già đẻ ít hơn, mỗi ngày thu được khoảng 30 ngàn trứng. Theo ông, nhặt trứng để cho hãng đến lấy mỗi ngày là công việc bận rộn nhất, và ông phải thuê người làm chuyện này. Cứ mỗi 12 trứng *** ông được công ty trả 44 cents [xu]. Còn nhân công nhặt trứng tại Georgia được trả khoảng \$7.00 - \$8.00 Mỹ kim một giờ, có khi được trả lương khoán từ \$1,000.00 đến \$1,500.00 Mỹ kim một tháng. Trứng thu từ các trại gà sẽ được hãng chở sang Jamaica để ấp thành gà con, các chú gà con này sẽ được nuôi lấy thịt tại các vùng Trung và Nam Mỹ.

Với 4 chuồng gà đẻ trứng để ấp, một năm thu nhập của ông vào khoảng \$280,000.00 Mỹ kim, trừ chi phí thuế má, trả nợ ngân hàng, và những hư hao phải sửa chữa cộng với tiền trả lương cho công nhân, một năm ông còn được vào khoảng \$150,000.00 Mỹ kim. Ông

nói trại gà của ông hiện nay có giá trị khoảng 1 triệu 100 ngàn [*\$1,100,000.00*] Mỹ kim. Ba năm nữa trả hết nợ, ông sẽ làm chủ nguyên một tài sản như vậy, chưa kể lợi tức hằng năm. Mỗi lứa gà đẻ trứng như vậy là 10 tháng, sau đó ông được nghỉ 2 tháng để dọn sạch sẽ chuồng trại và nghỉ ngơi, đi chơi, trước khi lứa gà mới được công ty giao.

Ông đã làm nghề này được 7 năm nay. Khi ông mua trại gà, lúc đó giá chỉ có 500 ngàn Mỹ kim. Ông dùng căn nhà ở của mình làm vật thế chân để mượn tiền

ngân hàng được \$90,000.00 Mỹ kim bỏ ra mua nông trại rồi đổi nghề. So sánh công việc thợ hàn với nghề nuôi gà. Ông Lý phát biểu: *“Nghe nói nuôi gà gia công thì công việc vững chắc hơn, có tiền nhiều hơn, làm ăn thì có tiền nhiều hơn, còn đi làm thợ hàn hay làm cho ai cũng chỉ là người làm thôi, còn đây mình lại có đồng vốn tích lũy nữa.”*

Với hệ thống nuôi gà tự động, một chủ trại đã sống với nghề này từ 10 năm nay, ông Dương Thành Năm, mô tả một ngày làm việc của ông: *“Trại của tôi là trại gà trứng **, thành ra 4 giờ sáng là phải thức dậy cho gà ăn, tới khoảng 7 giờ là xong. Rồi khoảng 9 giờ sáng bắt đầu lượm trứng cho tới khoảng 3, 4 giờ chiều. Tuy tất cả mọi thứ đều automatic (tự động) nhưng mình vẫn phải ra coi, vì máy móc cũng có lúc trục trặc, mình phải kịp thời sửa chữa để có thực phẩm cho gà ăn.”*

Ông Ninh Quyền, chủ trại “Quyền Farm“ ở Nashville, Georgia, chủ nhân trại nuôi gà đẻ trứng, cho biết trước đây ông ký hợp đồng với công ty Tyson nhưng sau đổi sang làm với công ty Sanderson. Lý do là Tyson chỉ giới hạn cho ông 2 chuồng, không đủ sống, vì Tyson chỉ cần một số trứng áp tương đương với tỉ lệ số gà thịt mà họ cần, nên cho dù ông muốn mở rộng thêm cũng không được, ông bèn bán trại nhỏ 2 chuồng và mua trại 4 chuồng, ông đổi sang ký hợp đồng với công ty Sanderson. Ông giải thích: *“Mình phải tùy thuộc vào hãng gà. Cung cầu phải đi đôi với nhau. Nếu mà số lượng trứng sản xuất ra mà không có chuồng gà thịt tiếp thuthì công ty không cho xây thêm chuồng gà trứng. Họ đã tính bao nhiêu chuồng trứng cung cấp cho chuồng thịt rồi, chỉ khi nào chuồng thịt cần hơn nữa thì chuồng trứng mới được tăng.”*

Một phụ nữ từng có cửa tiệm làm móng tay, hiện cùng chồng làm chủ một trại gà lớn ở Moultrie, tiểu bang Georgia, bà Kim Trần, đưa ra một nhận xét về ngành nông trại chăn nuôi đối với đời sống gia đình: *“Làm nghề nào thì cũng cực, nhưng làm nghề này đỡ hơn, gia đình gần gũi hơn, vợ chồng con cái hợp mặt nhiều hơn, thay vì làm hãng, làm nhà hàng, làm bất cứ chuyện gì, chồng một nơi, vợ một ngã, con cái ở nhà cũng tội, làm chuồng gà như vậy vợ chồng tối ngày ở nhà lo cho con cái ăn học, như vậy nó khỏe hơn.”*

Còn anh Cao Thành Thái, chủ một trại gà thịt ở Rupert, tiểu bang Georgia cho biết anh tốt nghiệp đại học về management information system, từng làm chủ nhiều tiệm làm

móng tay ở tiểu bang này, nhưng sau đó anh bỏ hết, quay sang nghề nuôi gà. Sau đây là những lý do mà anh đi theo ngành này: *“Cái nghề nuôi gà có tương lai hơn, (còn nghề làm móng tay) với môi trường làm với các chemicals (hóa chất) lâu ngày dễ bị nhiễm bệnh, kháng thể của mình càng ngày càng yếu. Theo tôi nghĩ thì làm nghề nail không có khỏe bằng làm trại gà. Ưu điểm của làm trại gà là mình học được những nghề nhỏ nhỏ như plumbing (hệ thống ống nước), electrical (điện), maintenance service (dịch vụ bảo trì), những máy móc mình cũng phải đụng tới, mình biết được nhiều thứ về khoa học kỹ thuật. Tôi có một lợi điểm hơn nhiều người khác là tôi thông thạo cả tiếng Anh lẫn tiếng Việt, nên làm việc với Mỹ cũng dễ dàng, làm việc họ cũng dễ chấp nhận. Vì tôi học management rồi nên nói chuyện với họ rất dễ, hoặc là tìm những thông tin để áp dụng cho trại gà cũng dễ dàng hơn.”*

Mục sư Lê Vinh Kiệt thuộc địa phận Tifton, tiểu bang Georgia, cho biết trong vùng thôn quê của tiểu bang này, cứ 100 trại gà thì có đến 40 trại là do người gốc Việt làm chủ, chiếm một phần khá lớn sinh hoạt kinh tế của nghề này.

Tại tiểu bang Georgia, có nhiều người đã từ ngành làm móng tay chuyển sang nuôi gà, lại có những cặp vợ làm móng tay, chồng nuôi gà gia công. Chúng tôi đã nêu thắc mắc về sự liên hệ giữa nghề làm móng tay và nghề nuôi gà của người Việt ở Georgia, hai nghề mà thoạt nhìn tưởng như không có điểm gì chung, với Mục sư Lê Vinh Kiệt và được ông giải thích: *“Ồ, nó có liên hệ chứ, thưa bà. Nó có hai sự liên hệ, thứ nhất, theo như chỗ tôi được biết, những thân hữu mà tôi thường giao tế với họ, phần đông trước khi chuyển qua nuôi gà thì họ đã là chủ những tiệm nail rồi, có thể 1, 2 hay 3 tiệm gì đó, nói chung là họ lấy số vốn từ kinh doanh làm nail rồi chuyển qua nuôi gà, tức là họ tích lũy vốn rồi họ nuôi gà. Liên hệ thứ nhì là đôi khi họ mua trại gà rồi, và vợ con họ rảnh, họ thấy chỗ nào thuận tiện gần đây, họ lại mở thêm một tiệm nail nữa, chồng nuôi gà, vợ làm nail, họ lấy thu nhập của tiệm nail để trả mortgage (tiền nợ ngân hàng hàng tháng) trại gà. Thành ra nó có liên hệ nhiều chứ. Dĩ nhiên có một số lớn đi từ ngành khác qua chứ không phải chỉ có ngành nail không thôi.”*

Theo mục sư Kiệt cho biết, những người có trại nuôi gà mà ông được biết đều có đời sống kinh tế rất khả quan, vì công cuộc kinh doanh của họ trị giá bạc triệu, vốn bỏ vào phải cao. Để có số tiền lớn đầu tư, chắc chắn khả năng kinh tế của họ phải vượt lên trên mức sinh nhai, kiếm sống bình thường.

Quý vị nào muốn biết thêm tin tức về nghề "Nuôi Gà Gia Công" xin liên lạc với Mục sư Lê Vinh Kiệt tại địa chỉ email: mslekiyet@yahoo.com. Số điện thoại: (229)296-2959.

Ghi chú:

*: Những con số từ 1 ngàn trở lên đều được viết theo lối viết của Mỹ dùng dấu phẩy/phết (comma) để chia các nhóm số cho dễ đọc (readability). Thí dụ: Một ngàn năm trăm Mỹ kim sẽ được ghi là \$1,500.00USD (Mỹ kim) thay vì viết theo lối viết VN là 1.500 đô la. USD là chữ viết tắt của 3 chữ "United States Dollar".

** : Gà trứng="Gà đẻ trứng", tiếng Anh gọi là "egg layers". Gà thịt=Gà nuôi cho lớn để lấy thịt

***: con số 12 tương đương với 1 tá trong tiếng Việt hay 1 dozen trong tiếng Anh.

*Nguồn: Internet E-mail by HLT, K4-71/SQTB/TĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, BĐTCĐT/SĐND, QL-VNCH chuyển.
Hình ảnh và âm thanh do BKT sưu tầm từ liên mạng toàn cầu.*

*Đăng ngày Thứ ba, October 1st, 2011
Ban Kỹ Thuật Khoá 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QL-VNCH*